

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomus ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fasciculus Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Lib. III. Varia subjecta ad vulnera Christi spectantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

FASCICVLVS
MYRRHÆ,

sive

Considerationes Variæ

super

CHRISTO VULNERATO.

LIBER TERTIUS.

*Varia subiecta ad Vulnera Christi
spectantia.*

CONSIDERATIO I.

*De desiderio patiendi, quod Christus
dit in recipiendis Vul-
neribus.*

Primo instanti concepit
Christus se obrutic ad mortem
& lateris perficiendam. *(Vulnere
vulnera mea) Dominus reddam.*

*Psal. 119. 67.
Aug. 6.
Gloss.*

ruera, quia voto oblata fuerunt. Considera itaque, *Suarez. 3. p. 10. 2.*
 anima Christi sanctissima mox atque per creatio-
 nem ingressa est in theatrum huius Mundi, ex deside-
 rio facienda rem Patri æterno gratissimam, in procu-
 rata nostra salute, se obtulit ad mortem Crucis, & ad
 vulnera: atque ut desiderii sui in hoc opere magnitudi-
 nem ostenderet, voto illud confirmavit.

V Dux fuerunt Cruces Christi: vna spiritualis, quæ
 concepta primo instanti Conceptionis suæ: corporalis al-
 tera, cui principium datum in præsepio. Spiritualis
 Crux consistebat in tristitia in æterna, quam causabat vna
 sanctorum vulnerum & mortis apprehensio. O san-
 ctissima Christi Anima, gratias ago, teque in æternum
 benedico, propter eam quod ab ipso Conceptionis tuæ
 oratione virgineum uterum adhuc conclusa susce-
 pisti in te dolorem vulnerum: ac prius ab amore, quàm
 ab odio crucifigi voluisti.

V Dico, anima mea desideria tua conformare Christi
 desideris. *Disce à Christo, quomodo diligas Christum. S. Bernard.*
 Desideria Christi sunt desideria Passionis & mortis, Vul-
 nerum & Crucis, & de his à Patre præceptum accepit:
 hoc ipso voto confirmat, Christi charitas ardens, insu-
 perabilis & inestimabilis! Tua quoque desideria pro-
 pter hoc habeant ruborem vulnerum, & passionis & mor-
 tis pro Christo, & in Christo.

U Quamuis vulnera Christo fuerint summo dolenti,
 nos tamen pertingere ad magnitudinem desiderii patien-
 di. Ferrum terebrauit & transiit manus, pedes, &
 lacus: ac desiderium rotum corpus perforavit. Odium
 Inferorum adaperuit vulnera in Cruce & Passione eius;
 desiderium verò per totam vitam inchoando ab utero
 virginali. Huc tendebat querela Christi ad Patrem
 æternum. *Deum, Deus meus, ut quid dereliquisti me? Matth. 27.*
V *Non peris, subiungit D. Bernardus, propter tormenta,*
qua patitur? sed propter tormenta, qua non patitur. Vi-
 uere perit, non propter vitam; sed ut pateretur ampli-
 us, & vna cum morte fieret productior.

Hoc desiderium in causa fuit, cur vulnera post Re-
 surrectionem conseruare voluerit; ut, quia Gloria im-
 petrata erat passionem & dolorem, memoriã saltem
 vul-

vulcerum frueretur, substitueretque de ego loquar originali Crucis imaginem, quam videri primebant: *Baptismo habeo baptizari, dicebat*

Luce. 14. cum de morte sua loqueretur. *Et quomodo accedendum perficiatur illud.* Suscipere debet baptismum Passionis, & sentio poenam dilationis.

S. Gertrud. 3. Sanctam Gertrudem docuit Dominus, *Blos. Mon. Spirit.* ni faciendum sit, cum imaginem Crucis imaginabitur, inquit, se has à Crucis percipere: *En vides, quomodo pro te sum vulneratum? Si saluti tua expediret, vellem pro te solo tolerare qua toleravi pro toto Mundo.* Tantus est amor prosequor, tantum tuæ in me salutis desiderium

S. Brigitt. & Brigittæ hæc dixit: *Si fieri posset, ut totos quos sunt anima in Inferno: ego promptissimè & perfectissimè charitate corpus meum traderem passionem & mortem pro qualibet anima sustinerem sustinui pro omnibus.* Idem suum desiderium

Apud Blos. b. 9. Christus Dominus S. Carpo vindictam de quodam postulanti. Cui apprensus cum vulnere dixit: *Paratus sum, Carpe, iterum pro saluandis nobis pati; ac si dixisset: Tu Carpe, mortem pro illi optas & postulas: scito tamen, me tamquam pro quocunque hominum paratum esse pati & mori.*

CONSIDERATIO II.

De Memoria Vulnerum Christi

Necessè est frequens memoria vulnerum Christi, quia absque memoria non potest subleptio, & hac deficiente non fit applicatio mentis Gratiam.

Phy. 3. Ad hanc memoriam ipse nos Christus invitare dicitur: *dare paupertatis & transgressionis, id est, excusationis & doloris, quem sentio in meis vulneribus.* Anima fidelis: *Memoria memor ero, & subleptio mea.* Quasi diceret: ab attentis & crebra

...vulnere mortificabitur in me, & quasi extinguetur o-

...a. Præcis huius memoriæ sic à Diuo Bernardo descri-

...4. Gaudent in cœlis Sancti visione beatâ sacrorum

...Atque deuota in terris, æternarum mentiâ æmulæ,

...Vt Dominus deuotam quandam animam ad tam san-

S. Bern.
Thom. 1. fol.
301.

Abul. Pa-
rad. q. 93.
6.

Apol. 5.

S. Mechtild
Reuelat. lib.
1. c. 29.

Y SUI
E R E I
V

CONSIDERATIO III.

De occupatione interna in vulneribus
Christi D. N.

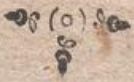
1. **N**ecessè est, vt docet S. Bonaventura, anteriori aliquo exercitio distineri, quo lat, & sepositis aliis *negotium suum* agat, quod *1. Theff. 4.* Apostolus, est nostræ salutis & perfectionis negotium. Porro hæc interna occupatio consistit in deuotione, contemplatione & meditatione vulnerum Christi, modo de vulnere in vulnus diuersis considerationibus, quos Spiritus sanctus suggererit. Nam meditando dolorem, aliàs amorem, valorem aliàs per in vulnere pedis sinistri considera tua peccatorumque veniam per illud precare. In vulnere pedis sinistri considera pulchritudinem virtutum, humilitatis, obedientiæ, patientiæ, & perseverantiæ. Item à Deo interposito dicti vulneris pretio precari vulnere manus sinistri meditare penas Inferni pro liberationem. In vulnere manus dextere contemplare Gratiâ Paradisi, & illam postulare. Ad extremum in vulnere lateris meditare & petes sanctum Amorem Iesu, Mariæ, & proximi.

2. Hanc occupationem iungamus quoque continua deuotione ergà beatissimum Virgine, considerando eam *iuxta Crucem cum Filio* (& qui Dominus iunxit homo non superaret) & in eadem Cruce. Considera crucifixum in carne, Mariam in corde; Considera plagis corporis, Mariam cum plagis animæ; Considera Martyrem fidei, quia pro veritate nostræ fidei mortem est, Mariam Martyrem Amoris, quia mortem desiderio Filii. *Accurre anima* (consolli S. Anselm. *ad sacra vulnera, & suauissimas illas guttas lacrimarum accurre* (ait S. Augustinus) *ad sacrum pedus Mariæ dulcissimum sige* ; & cum eodem dices: *Hinc pro vulnere, hinc lactar ab ubere* ; posuit in modum, quæ vertam, nescio.

Christus iam in Cruce moriturus voluit, ut
 in Cruce sibi quoque assisteret Mater; idque non
 sine causa, ut, nimirum, stupendam hanc
 concideret unionem Sanguinis Christi cum lacte Virgi-
 nis, sicque utrumque concurreret ad nostram redem-
 ptionem. Et quemadmodum Sanguis Christi à lacte
 sanctissimæ Virginis accepit esse & substantiam suam;
 ita quoque salutem nostram eiusdem interuentu & suf-
 fragio obtineri voluit. Quapropter dicebat S. Bona-
 ventura: *Non solum studebo conuulnerari Vulneribus,
 sed etiam vberibus ablacari: & miscebo lac Matris cum
 Sanguine Filii, & mihi faciam unam dulcissimam po-
 tionem.*

Beatus quoque Hermannus Dominicanus mirum in *B. Her-
 modum* utramque hoc deuotionis exercitium coniun-
 xit, & utriusque stupendos experiebatur effectus. Fre-
 quenter ob deuotionem erga sacratissima vulnera hanc
 recitabat orationem: *Adoramus te Christe, & benedi-
 cimus tibi, quia per sanctam Crucem tuam redimisti
 Mundum: & dicto Pater noster, addebat vnum Ave Ma-
 ria, in honorem Beatæ Virginis, meditando eius virtutes,
 quæ exercuit in Passione Filii.*

Hæc occupatio in vulneribus Christi, & dolori-
 bus Virginis, in Passione Filii, & compassionē Matris,
 necesse est, habeat suam reflexionem & Echonem in
 Gloria. *Secundum mensuram dolorum latificans conso-* *Psal. 73.*
lationem. Post consideratam igitur Crucis humiliatio-
 nem mentem pariter attolles ad considerationem Glo-
 riæ, contemplando Crucem, quæ prius fuit patibulum
 doloris, nunc in cælis esse ipsimet Christo thronum
 Gloriæ. *Videmus Iesum propter passionem mortis gloriā* *Hebr. 2.*
*& honore coronatum. Et videmus Mariam (secundum
 interpretationem nominis) crucifixam & exalta-
 tam in Gloria super choros Angelorum ad
 celestia regna in dextera
 Filii.*

CON-

CONSIDERATIO IV.

Quâ ratione Vulnera Christi sunt
quies cordis.

1. **Q**uemadmodum quies cordis nostri in Deo
solus vltimus noster finis, qui est Deus, in
dem modum vera pax reperitur in Vulneribus
cœli solis mediis ad Deum nos condocentibus, in
sancta & benedicta vulnere, *inquietum est cor meum
nec perveniam ad vos, fauciate me, & quiescat
contentum reddite.*

*S. Mechthild
Reuel. lib.
7. c. 35.*

2. Et merito: quia in illis inuenitur omne
bonum. In vulnere Pedis sinistri habet anima
salutis. In vulnere Pedis dextri *flammam pax*
vulnere Manus sinistrae *fluentia gratiarum.* In
Manus dextrae *purgamenta animarum.* In
teris *aquam viuificantem & vinum inebrians.*
quis fuerit peccatis contaminatus, recurret ad
vulnera, & reperiet *lauacrum salutis.* Quisquis
rit cor inquinatum, intret in vulnera Christi, & *pax*
pacis obtinebit. Quisquis ad maiorem anhelat
fectionem, recipiet eam à Vulneribus Christi, & *fluentia*
gratiarum. Quisquis aspirauerit ad amorem
rum & perfectum, postulet illum à vulnere
purgamenta animarum. Quisquis denique
psum raptus, quasi sancto amore ebrius, in Deo
formari optauerit in sacro aperto Christi lacu
rumbâ vitali se sepeliat, *vbi est Aqua viuifi-
cans & Sanguinis vinum inebrians.*

*Psal. 80.
S. Thom. o-
pusc. de SS.
Sacram.*

3. Sanguis Christi in Scriptura sacra sub
figura mellis exprimitur. *De petra mellis*
(exponit S. Thomas, *id est, dulcissimo Sanguine*
rum Christi) Quæ dulcedo mellis generat in
rum terrenarum contemptum, & desiderium
Id ipsum expertus fuit ille Sanctus, qui aliquando
to Sanguine vulnere Christi tam ineffabilem
dulcedinem, ut omnium rerum creaturarum gustum
diderit, & sola deinceps cœlestia ei arriserint. *Quis*
quis rei, quæ non est Sanguis Christi, sitim detestatur.

IV. quietem reperies: desiste ab inquirenda quiete, à Christi vulneribus remota & aliena, & vera fructis pace & quiete.

CONSIDERATIO V.

Quomodo Vulnera Christi satient
animam.

¶ In vulneribus Christi reperit anima, quidquid in S. Ambr. suum auxilium & confortationem desiderare potest. lib. 3. de Vere enim cum S. Ambrosio dicere possumus: *Omnia Virgin. habere cum Christo, & Christus est nobis omnia*, puta,

in vulneribus suis; in quibus medicamen reperis pro curandis plagis & vulneribus tuis, sanctitatem pro tua puritate, virtutem & robur pro tua debilitate. *Sise- Idem lo. cit. Idem lo. cit.*

Si grauaris iniquitate, iustitia est: si longes auxilio, virtus est: si mortem times, vita est: si tenetis fugis, lux est: si cibum quaris, alimentum est.

1. Causa & principium omnis nostri boni est Diuitias & spiritus viuificus & Deificus Christi: verum hic spiritus non induit nisi in proprium corpus & propria vulnera. *Anima non viuificat nisi proprium corpus* (ait D. Augustinus) & *corpus meum non viuit de spiritu tuo. In Ioan. me corpus tuum de spiritu meo. Vis ergo & tu viuere de spiritu Christi? esto in corpore Christi. Habita tam con- uersione, quam affectu in sanctissimis vulneribus, & particeps fiet Diuinorum effectuum, & Christus in suis vulneribus erit tibi omnia.*

2. Christus est nobis Sapiencia, iustitia, Sanctificatio, 1. Cor. 3. Sicutio per vulnera, inquit Apostolus: & per modum mentis ob gratiam capitis, & per modum efficientis, quia sancti instrumentum coniunctum Verbo: & per modum exempli, cum sint nostræ ideæ. & per modum finis, quia quod sumus & facimus, ordinandum est ad honorem & gloriam sanctissimorum vulnerum,

CON-

CONSIDERATIO VI.

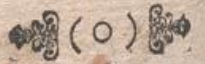
*Qualiter sanctissima Mater meditata
Vulnera Christi.*

Carthuf. de laud. B. V. c. 25. 1. **M**ultorum opinio est, quod sicut Christus
sanctissima Passione habuit simul sum-
mum, & summam dolorem; ita Beatissima Virgo
dolendo patienti Filio sentierit simul summam
nem, & summam congratulationem. Compara-
Passioni Filii, & de eius fructu letabatur.

S. Ambros. alludens sanctus Ambrosius, dicebat: Maria
Crucem, non ut Filii Passionem videret, sed
redemptionem expectaret.

2. Verum alii Sancti sunt in contraria opinio-
stimant etenim, Animam sanctissimam Virgo
modo fuisse immerfam vehementer doloris
dem ad consolationem fructuum Passionis sue.

3. Imitaberis utrumque Virginis statum. Vir-
us dolor erit pura condolentia, modo socium
gaudium & congratulationem. Benedicta Virgo
para revelavit S. Brigittæ, totam vitam suam
mixtam doloribus & consolationibus: Dolens
pter vulnera Filii: consolationibus, quia
eam esse voluntatem Dei, accedere in Calvari-
num. Quando considerabam loca et lauros in
quas secundum Prophetas crucifigendas audebat
li mei replebantur lachrymis, & cor meum
batur pro tristitia. Sed consolabar eum con-
potentiam Deitatis eius, & quod ipsa sic
sic expediret; & sic erat semper letitia
mea mixta cum
dolore.

CONSIDERATIO VII.

De Gratitude.

Quam Vulneribus Christi debemus.

Gratitudo, secundum sanctum Thomam, consistit in intellectu, lingua, & opere: intellectu rimando & aestimando magnitudinem beneficii, lingua voce laudando & agendo gratias benefactori: opere retribuendo iuxta virtutum qualiter.

Hoc actus debemus Christo pro beneficio vulnerum, aestimando donum valoris & pretii infiniti. Secundo, reddendo infinitas laudes in refusionem gratiarum. Tertio, agendo & patiendo pro ipso, & si fors congerit, Sanguinem sanguine compensando.

S. Thom.

Nazianz. orat. 2. de Pass.

Cum aliquando Sancta Mechthildis a Domino exquirit, quid agere posset, ut se pro beneficio vulnerum gratiam ostenderet; apparuit ei Christus, & dixit: Pro vulneribus Pedum offeres mihi omnes affectus & desideria; pro vulneribus manuum offeres actiones & passiones: pro vulnere lateris perfectam cum voluntate mea conformitatem.

Considera sententiam D. Bernardi: Gratiarum cessat cursus, ubi recursus non fuerit. Gratiarum cessat cursus, ubi nullus gratitudinis datur refluxus. Ex fontibus sacratissimorum vulnerum opulentissimum detur hinc gratiarum pro te, & inde; at nisi illud ad hunc iterum recurrere principium, exiccabitur. Necesse est, Gratitudo continuum curet refluxum laudum cum Gratiarum actione in immensum illum Divinae Charitatis oceanum recurrentium; etenim fons Misericordiae, quem gratus animus scaturire facit è latere Christi, frequenter exiccatur per ingrati hominis culpam.

S. Bernard. septuag. ser.

CON-

CONSIDERATIO VIII.

De affectu Admirationis

Quem Vulnera Christi causant

Habac. 3. i. **C**um Propheta Habacuc reuelatum finit
 Crium vulnerum Christi (cornua in manu
 est in cornibus Crucis confixa sunt Manus Christi
 maui: Timui (timore reuerentiali) vel, vt
 Expaii, extra me factus sum præ stupore & admirati
 2. 2. q. 180. **Q**uod si admiratio est actus voluntatis, con
 art. 3. prehensionem obiecti excedenti nostram
 quodcunque est in vuneribus Christi, nostram
 superatque capacitatem: dignitas Personæ,
 plicii, acerbitas pœnæ, magnitudo amoris &
 finitudo.

2. Sit autem hæc admiratio affectiua & transformatiua:
 tiua: Admirari & Transformari. Omnes enim
 sed non omnes conuertebantur. Admirati
 Christi, sed non sequebantur exempla.

S. Bernard. mirabilium Christi admirarentur si imitatio
 entiam & Charitatem Christi. Noli uisere
 re, dum Christum uides vulneratum.

3. Hunc affectum admirationis exercebat
 ma Virgo Maria, quando stabat iuxta Crucem
 plando vulnera Filii. Vacabat, inquit Caietanus
Caiet. 3. p. temptationi admiratiua, conferendo summa
 q. 27. a. 1. cum infirmis. Hærebat in excessu admirati
 reudo Gloriam Diuinitatis Christi cum par
 nitatis.

CONSIDERATIO IX.

De cœlesti conuersatione

Qua in Christi vulneribus reperitur

1. **T**anta est inter domicilium vulnerum & domi
 um Cœli unio, conformitas, & correspondenti
 vt qui in vno est, etiam reperitur in altero. Quod
 ter vulnerum arctat angustias, dilatat quoque
 plis & deliciosis Cœli campestribus. Delicia

Exod. 33.

Deo petiit intrare in Gloriam Paradisi, & Divi-
nae mœni faciem; at ei responsum fuit à Domino:
Visus apud me, ponam te in foramine petra. q. d. Ut
in foramine, capies domicilium meo proximum in petra
reflorata, quæ Dominum vulneratum significat. Ece-
nim ex humilitate vulnerum cognoscitur Maiestas Glo-
riæ: & posterura non facies; quia *per fidem, & non per*
speciem. Itaque securo passu ex voo diversorio transi-
tur ad eum; quique habitat in vulneribus, in cælo pari-
ter habitabit & conuersatur.

1. Sed quid mirum est devotum vulnerum ciuem
conversari in cælo; cum conuersatio conformetur sta-
tui & virtus horum vulnerum devoto eorum cultori
conferatur superhumanam, imò Angelicam, imò
Divinam: *Suum mediatorem alienat, & non solum facit*
Adoptivum, sed Divinum. Viue itaque fœlix in vulne-
ribus istis celestis & propter statum, & propter con-
suetudinem.

2. Legimus Simeonem stilitam immersum in vulne-
re Christi penè hominem exuisse, & mutasse substan-
tiam suam & statum humanum: excesserat humanas vi-
res, quando immoto corpore & animo pedibus suis totos
dies, noctes, & annos inter frigora & æstus stetit. Et
conversatio correspondebat statui: nam vt in eius vita
regne infusum cælum spectabat.

CONSIDERATIO X.

*Quod in Vulneribus Christi relucet
Angelica Hierarchia.*

Relucet in vulneribus Christi Angelicæ Hierar-
chiæ omnes; Ac primò, Seraphinorum, Cheru-
binorum, & Thronorum: quia in vulneribus elucet
Charitatis perfectio, omnis scientiæ plenitudo &
Ternariæ generatio. In vulneribus Christi locavit Deus
seculum suæ gloriæ, & in iisdem iudicabit Mundum in
die iudicii. *Apparebit Dominus Iesus cum Vulneribus*
*et clamabit dicens: Videte, qualem à vobis, & in vo-
bis pro vobis passus sum, & tamen ingrati omnia con-
tempnisti, & pro nihilo pœnam, & ignominiam meam*
habuisti. Ergo maledicti in ignem æternum.

h h

2. Iltic

VISI
EREI
V

S. Bonav.
Stim. c. 1.

S. Bonav. p.
1. Stim. c. 2.

2. Isthic resplendet Hierarchia Dominorum
testatum & Virtutum: nam per illa Christus
fuit Dominium super omnes creaturas. Super
statem Luciferi, & ibi fuit virtus cordium
Ioan. 12. & attractiva. Cum exaltatus fuero à terra
ham ad meipsum.

3. Isthic quoque resplendet Hierarchia Patrum
Archangelorum, & Angelorum. Uode certum
Regis, Urbibus & hominibus singulis speciem
quam à Vulneribus Saluatoris? Quis dubitabit
tegendero vitam nostram raras & avaras res
illas, quæ in donando nobis vitam suam
dignæ?

CONSIDERATIO XI.

Quod in Vulneribus Christi resplendent
Attributa Divina.

1. **A**tributa Divina, Potentia, Sapientia
in summo gradu resplendent in Vulneribus
Divina Potentia in superando, iustificando
S. Bona. 1. Superavit in illis omnes inimicos; Mundum
p. Strim. c. 17 nem, Carnem, Iustificavit peccatores. Opus
nis maioris est potentia, quàm opus creaturæ
uit semetipsum & alios; quod iidem Omnia
gnum est.

2. Manifestatur in Vulneribus Christi
Potentia: quia mortem dederunt ei, qui habet
sentiam: unde respectu Patris fuerunt fuerunt
& summæ Misericordiæ comparatione nobis
inuenerunt modum dissolendi intricatum
cū Misericordia ea remittit absque iustitiæ

3. Manifestatur patet in his vulneribus
nitas: quandoquidem Christus per eandem
bi per nos illam eripuit nos à morte
men meriti fuisset pro eadem illa morte
Rom. 5. nam mortem. Aded, ut ubi abundavit
dem Decidimus, superabundavit Gratia, & illa
quæ etiam ipsam mortem constituit in
eandem hominem in Gloria.

CONSIDERATIO XII.

Quæratione Vulnere Christi fuerint
Deificata.

Assumpsit Christus & univit Personæ Diuinæ
non solum naturam humanam, verum etiam eius
ut totum Mundum in se Deificaret, 9. 46. a 3.
quantum ad bona, sed etiam quantum ad ma-
Assumpsit ergo naturam humanam, & vulnera, &
quæ hæc in sua Persona Deificauit.

Hæc est causa, cur mala, quæ ex natura sua sunt fu-
tristitia, & tristitia, fiant amabilia & desiderabilia
per aurum & lapidem pretiosum, cum non habentur;
super mel & fauam, cum habentur: quia cum as-
sumuntur in Dei Personam, Deificata sunt. Ante ad-
Christi fugiebantur ignominia & poenæ, ut
excitabile; aut post Incarnationem Verbi, quia
Deificata sunt & Deificata in persona Diuina, facta sunt
desiderabilia & desiderabiles; atque ob id eas adamantur vi-
dentes, quare inter tormenta dicebant: *Hæc epulas*
propinquamus: & constituti in igne, & super prunas
herodes clamabant: videmur vobis super roses flores in-
feros. O sancta & benedicta Domini mei vulnera, ex
comparatis in Humanitate Christi Deificata, red-
dunt omnem passionem dulcem, in vobis suo modo Dei-

sed animalis homo non percipit ea, quæ Dei sunt.
sensu non capiunt tam sublimem doctrinam,
Dei percipiunt mysteria: vnum intuentur dolo-
rem, non fructum: solas inspiciunt poenas,
regem & Dominum: attendunt ad fal-
sculum Mundi, non ad verum iudicium Dei.
Franciscus deuotissimus & reuerentissimus
apostolos, quos, non vt homines, sed vt Christos,
Christi, quæ portabant, respiciebat, & le-
sculum osculabatur vulnera ceu deificata in
vulneribus Christi, & vt ipsius
Christi vulnera.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CONSIDERATIO XIII.

Inuitatio ad osculum Vulneri
Christi.

S. Mechthild

in Reuel. c. 1.

34.

Cum quaedam sancta anima vacaret
sanctissimam Christi Matrem dilectis-
simum vulneratum & sanguine conpercutum
ce recenter depositus fuisset, sic uisus genitricem
te Sanctam illam ad vulneris oscula his uerbis
oculare salutifera vulnera dulcissimi Filii
tuo suscepit amore, in osculo illi gratias agere

Oculaberis cum gratiarum actus
pro effluxu illo, quo in te, & in omnes elatus
& effluet sine fine. Secundo oculaberis
dextra: quia ipsa est adiutrix & cooperatrix
norum operum tuorum. Tertio, vulnus
quia in illa tutum semper inuenis refugium
vulnus pedis dexteri, pro feruenti desiderio
diebus uita sua pro te in se incurrat. Quarto
oculaberis vulnus pedis sinistri, eique gratias
quia in isto semper inuenis remissionem
omnium.

Origen.

Hom. 10.

2. O quantum ad haec suauissima vulneri
amore exultans Maria Magdalena! Diligere
sum amare, & in Iesum sperare, & quae
stigare, nulla aduersa formidare, nullum
extra Iesum accipere, omnia propter Iesum

Orig. ibid.

Considera, quomodo Magdalena in corde
a facris vulneribus sauciata facta erat exanimis
sensibilis: sentiens non sentiebat, uidentem non
diens non audiebat. Sed neq. ibi erat, uisus
ta ubi Magister erat. Ardens amore Christi
& inuenit Christum cum totali omnium
rum contemptu: neque Angelus, neque
tara (solo excepto Christo) eam consolari
de dicebat: Quae Creatorem, & inde gratias
uidendum omnis creatura: non quae Angelos
cit me & Angelos: non quae Angelos, sed
lorum Dominum.

3. Deprecare Beatissimam Virgine

XIII. *Vulnerum*
 vidit ad osculum sanctissimorum Vulnerum Divini sui
 inuenit inuitatio eius efficax est, ac simul virtutem
 operis illam tibi subministrabit. Accipe exemplum
 Mariae Magdalene, quae cuius inuitationi Mundi
 Caris nuncium mittens nullum aliud agnoscebat
 quam quod ipsa Vulnera Christi, & non nisi vitali illo
 oleo carissimo, quem ex lacris vulneribus medicis san-
 ctis oculis suauiter trahebat. Osculare & tu amoris fe-
 ritum, & uge illum Sanguinem, liquorem pre-
 ciosissimum, caelestem, Diuinum,

CONSIDERATIO XIV.

Inuitatio ad intrandum in Vulnera Christi.

Quaestio filiorum Aae (exclamat S. Bonaventura) qui per haec vulnera nesciunt intrare in Christi-
 anam. An ignoratis quod Christus est gaudium Beati-
 tudinis? cur ergo tardatis per sui Corporis foramina in
 illud gaudium intrare?
Ecce aperta est uanua Paradisi: ecce lignum uitae,
intra per haec vulnera, quam in stipite perfossim. In quibus fora-
minibus si pedes, id est, affectus posueris, non poteris cape-
re uitam.
Ecce aperta est Thesaurus Diuinae Sapientiae & Cha-
ritatis aeternae. Intra ergo per uulnerum aperturam, &
intra per uulnerum magnam delicias obtinebis, & intellectus tu-
us exaltabit, & affectus consolatione aeterna replebi-

V. S. I. T.
 E. R. E. I.
 V.

CONSIDERATIO XV.

Modus intrandi in Vulnera Christi.

Non possumus corpore aut animam intrare in vul-
nera Christi, ut notat S. Bonaventura; sed puro
intelle. 3. & uoluntate. Hic spiritus, iuxta eundem S.
debet esse in spiritu, & supra spiritum, & sine spi-
ritu. Psal. 118.
Deus dicit cum propheta: Deficit in salutare tuum
anima mea. Ad hanc eleuationem & separationem
 hh 3 *origen-*

erigendi sunt oculi amanti Crucifixum arant
 assiduam orationem & mortificationem
 est à Domino ex pleno affectu, qui, ubi vult
 tingens vsq; ad diuisionem animæ & spiritus

Hebr. 4.
 S. Bona. de
 perfec. vii.
 9.7.

2. Anima hoc modo spiritualis effecta
 gredietur intrando, vt idem S. Bonauentura
 solùm Intuendo cum S. Thoma in manus
 clauorum, nec solùm mittendo manum suam
 sed per latus ingrediendo ad cor eiu, ubi clauis
 fixa, & lancea Charitatis transuerberata, non
 sideret, quàm in Cruce mori cum Christo. Et
 cum Paulo: Christo confixus sum Cruci: Vnde
 ego, viuit verò in me Christus.

3. Ubi Anima ingressa fuerit in vulnera
 sti, ex cæcatis eo sanguine oculis, & ligata
 tatis, non exibat illinc in æternum. Id sibi
 rat S. Bonauentura: Oculis sanguine reple
 Charitatis ubiq; circumflexus reuertit in
 dera, quantum & ex quanto passus sit, & quo
 debis que maius fuisse vulnus, quod ab am
 quam quod à ferro, lancea, & clauis. Qu
 eiusdem amoris iaculis configi.

CONSIDERATIO XVII

De corde, quod vulneribus Christi
 sauciatum est.

S. Bona.
 prim. c. 1.

1. Cor vulneribus Christi sauciatum est
 Cest signum predestinationis O vulnera
 vulnerantia, & mentes congelatas inflammat
 tra adamantina liquefacientia pro amore
 do, spes nostra! O vulnera amorifera, que effu
 vestro Sanguine corda & pectora etiam adu
 rumpitis, sauciate corda nostra vitalibus plaga
 ribus, quæ semper iisdem per actus Fidei, Spei
 ratis impressa maneat, & sic efficiemur vita
 cedo.

2. Imitatio Christi Crucifixi virtutem
 eius actum necessaria est; imitatio verò Passio
 perum corporis in preparatione animi; qui

Thomas, filius adoptivus assimilari debet quàm ma-
 gno filio naturali, & membra Capiti conformanda
 & Passio Christi, utpotè causa vniuersalis non ar-
 get effectum suum absque cooperatione hominis, ut
 3. p. 9. s. 2. l.
 9. 83. a. 2. n.
 8.

Quamobrem exhortatur nos S. Apóstolus Petrus,
 Ocarissimi, nolite peregrinari in seruo: vel, ut t. Petr. 4.
 legunt, nolite mirari in visione. q. d. Cum in Schola
 carnis necessaria sit Passio, nolite mirari, quando mor-
 tificatio iustar ignis, vos aduenit. Sed Christo in carnis
 eadem cogitatione, (aut, ut alii legunt, eadem conuer-
 satione, & imitatione) armamini. Arca, in qua con-
 tentur Gratia, duabus diuersis clauibus custoditur, oc-
 currensque una absque altera aperiri potest. Hæ sunt Clauis
 Passio Christi semper parata est, sed necesse est ei
 cooperari, quod est cooperari & compati.

Secundum S. Bonaventuram considerari debent
 Passio Christi ad imitandum & compatiendum. Et 7.

Præterea est nostra consolatio, subiungit idem sanctus
 Doctor, prociellus in hac imitatione, ex qua nascitur
 concordia, sentiendo dolores & pœnas personæ
 ipsius, & per imitationem expressæ, tanquam pro-

Meditanda sunt ad admirandum & exultandum.
 Admirando immensam Charitatem Dei: simulque ex-
 ultando de fructibus vulnerum, de redemptione generis
 humani, de restauratione Naturæ Angelicæ, & Gloriæ
 Dei. Idque causabitur ab imitatione.

Consideranda sunt ad resoluendum & quiescendum;
 Resoluo in Caritatem transformando, & quiescendo in eius
 dulcissimis & dulcissimis vulneribus sepositâ omni aliâ
 sollicitudine: & hoc ipsum pariter ex imitatione nasce-
 rit. Undè poterimus dicere: Venerunt
 nobis omnia bona pariter
 cum illa.

Stim p. 3. c.

Sap. 7.

hh 4

CON-

De Amore, Doloꝛe & Valoꝛe seu
Vulnerum Christi.

Isa. 53. 1. **V**ulneratus est propter iniquitates nostras. Causa vulnerum Christi non fuisse causa tua, sed tua peccata. Vulneratus est Christus Amore ad solam utilitatem tuam, ut te liberaret a peccatis & morte, nec non gratiam & veram salutem. Idque totum prestitit absque intuitu sui proprii commodi. Porro hanc amoris puritatem imitaberis, quaerendo in omnibus rebus, non

Philip. 2. sunt, sed quaesque Christi.

2. Dolor Christi iuxta immensitatem immensus: & maior extitit dolor, quo tu peccata tua, tuamque damnationem condoleveris, fuerit de propria crucifixione & morte. Hanc rem & dolorem assidue ruminabis immeritus Christi, rogabisque Dominum, dicendo cogitativo: *Scribe, Domine, vulnera tua in corde tuo sanguine, ut legam in eis amorem tuum commendandum pro te omnem amorem; dolorem tuum finendum pro te omnem dolorem.*

Sancta quaedam anima, quae similem ad Deum debet orationem, exaudita fuit à Deo. Hanc hunc in modum orare solebat: *Scribe, Domine, vulnera tua in corde meo pretioso tuo sanguine, ut in eis dolorem pariter & amorem tuum commendandum pro te omnem amorem; & praesta, ut haec vulnera tuorum meritorum assidue cordi meo impressa maneat.* Elapso temporis spatio obtinuit fructum orationis: quod dignum illum thesaurum factorum suorum Vulnera timo cordis eius serinio impressit; & tanto magis dolore, ac si carni ipsius vivaciter sacra illa fuissent. Et quando sic fauciat fuit, anima eius sus curata mansit, simulque, ut ipsa merita alia plura dona, quae petierat, obtinuit.

Intensissimus omnino fuit dolor, quem Dominus in quinque vulneribus sensit. Primum, quando cum, in quo ea passus est; manus namque & pedes

... partes maximè neruosè & sensitiuæ. In his car-

... clauis dilacerant, cerebrant venas, perruperunt
... arterias cum incredibili spasmò Domini.
... Maxime quoque exitit idem dolor ob vehemen-
... tem & violentam corporis distensionem, quam causa-
... runt carniſices, vt & manus pedesque designatis fora-
... minibus applicarent: fuitque hæc diſtraçtio ſimilis pœ-
... na equulei, & maior. tanta namque fuit, vt pectoris co-
... stæque corporis ossa omnia sigillatim dinumerati po-
... terant. Ut præterea benè cū Propheta, qui eadè iam du-
... deo dinumerata præviderat, potuerit dicere: *Dinume-*
... *rantur omnia ossa mea: omnes namque illa sigillatim*
... *dinumerare poterant.*

Psal. 21.

Præterea, sicut ob pondus corporis in equuleo positi
... semper creſcit dolor, & tandè sic intolerabilis: ita &
... Christo in Cruce pendenti aggrauabantur dolores, &
... crescebant accedente nouâ & carnis & neruorum lace-
... ratione, neruorumque & arteriarum attrito. Adiu-
... gatur continua ossium diuulsio & luxatio, quibus o-
... mnibus ita creuetunt Christi dolores, vt intensiores esse
... nequerint. Hos vt nobis patefaceret & declararet,
... clamauit ad Patrem? *Deus, Deus meus, vt quid dereli-*
... *quisme?*

Matth. 27.

Inter tot tantosque dolores nullus maior, aut acutior
... Crucis pupugit quàm tua ingratitude. *Quare S.*
... *Bonaventura in persona Christi exclamat, dicendo: O ho-*
... *mo, vide, que pro te patior: non est dolor, sicut quo crucior:*
... *sed et clamo, qui pro te morior: vide pœnas, quibus afficio:*
... *vide clauos, quibus confodior: cum sit dolor tantus exte-*
... *rior, interior est planctus grauior, cum te tam ingratum*
... *repperit.*

Valor horum sanctissimorum vulnerum causatus
... est abraçione eorum cum infinita Persona Verbi, & non
... solum in seipsis Deifica sunt, sed in illis nos transforma-
... uerunt in quoddam esse supra humanum & Diuinum. Ita
... *S. Bonaventura: O Passio amabilis & admirabi-*
... *lis, que suum mediatorum alienat, & non solum*
... *reddi: Angelicum, sed*
... *Diuinum.*

S. Bonav.
Stim. p. 3. 6.
1.

UNIVERSITÄT
PADERBORN

CONSIDERATIO XVIII.

De Clavis, quibus Vulnera
reserata.

1. **R**epertos à Sancta Helena clauos, vulnerum causas, accepit Constantinus filius, & eisdem galeæ suæ innexuit, alterum frano equitum in mare Adriaticum demisit. Primus telam contra inimicos; secundus, ut equum tercius ut mare placaret. & (quod præstatum) redderet. Eisdem affectus in nobis efficiet similitudina illorum clauorum & passionis Christi. Penetrabitur caput nostrum, hoc est, superiorem partem lectus & volucrias ab insultibus inimicorum unum. Secundò, constringet & refrenabit nostrum. Tertiò, vigente hac memoriâ non tempestatibus Mundi huius: quinmodò iustitiam ponti erunt ad transportandum nos & nostram stem gloriam.

§. Ambros.

2. Non permisit Christus euelli clauos à pedibus, nisi post mortem, ut nos doceret, quid tempus in hac vita euellendi clauos de Cruce. Remus igitur in Cruce cum Christo, non de Cruce, nequidem sub prætextu conuictum; sed expectemus, donec alterius manibus namur.

S. Aug.

3. Clavi naturâ suâ duri sunt, at dulcedine Sanguinis Christi hebetati. Clavi sunt, sed in Sanguine Christi. Quapropter raris Ecclesiæ lignum, dulces clauos. Dulcedinem induerunt quo aperuerunt vulnera, seque immerferunt in vitam Christi, qui est fons perennis omnis salutis dulcedinis.

CONSIDERATIO XIX.

Vulnera Christi immutauerunt clauos
clauos Paradisi.

§ Bern. ser. 1. **C**lavis reserans est clauus penetrans, sic clauus. Quilibet clauus Christi est reserans.

§. in Cant.

ferans: & quilibet referat, quia penetrat: & vnus effe-
ctus non separatur ab alio. Est clavis & clauus: est clavis,
quod tibi aperit & referat cœlum: est clauus, quia tibi car-
de transigit. Vnde si fugis morte fixationem clauis, scito,
dece te oportenturum consolationem mediante hac clauis

Referendum.
 Sanctus Carolus pedem suum clauo transigi passus
 est, cum comitaretur processionem in eundem colli-
 mios finem. Voluit cum hoc clauo supportare tor-
 mentum, veluti clauum, vt eodem gauderet tanquam
 clauis. Non aperit & referat hic clauus, in quantum fer-
 ritur, sed in quantum Sanguine Christi deauratus est.
 Sanguis Christi, *Clavis est Paradisi*. Ingredere igitur in
 cœlum tribulationis, ac Sanguine Christi factum in-
 uenturum vitæ.

Quid hæres, quid cogitas? In Christo non fuit
 clavis tantum referans, sed etiam penetrans (Oportuit *Luc. 24.*
cum patris Christum, & ita intrare in gloriam suam) Spe-
 rat tibi esse ab hac lege fore excipiendum, aut aliam
 pro te legem condendam, & clauem, quæ non sit simul
 clavis tibi fore subministrandam? falleris profectò, &
 transiberas cœlo. Hanc igitur veritatem, vt certissi-
 mam, & stabilissimam fundamento crede Clauus tribu-
 lationis cum patientia supportatus est clavis Paradisi:
 neque vlli potest esse clavis Paradisi: si primò ei non
 fuerit clavis tribulationis. Non est Clavis referans, nisi
 prius sit Clavis penetrans. Permite igitur, vt te pene-
 tres, cum eum tibi loqui audias: *Patientiam habe in me,*
Quonia reddam tibi: sustine, & saluaberis: sustine Cla-
uam, & habebis Clauem: cunctos superando inimicos,
 quibus cœlum ingressuro obitaculo esse possent.

Sanctus Edmundus Episcopus Cantuariensis Decem-
 annam in virtute Sanguinis Christi adegit ad signifi-
 cantem tibi, quo potissimum modo superari posset: *Adiu-*
uante per asperisionem Sanguinis Christi, in quo facilius te
superare possum. Respondit Dæmon, Deo sic ordinante:
tuus, quod nominasti. Illius Sanguinis iam
nominati virtute facile
vincor.

CON.

*Cor Christi Vulneratum Thymiana
suauissimum.*

1. **I**n templo antiquæ legis ante Sancta sanctum
Altare Thymiamatis: supra quod igne de celo
scendente varia accendebantur aromata & incensum
Propitiatio Gloriæ Dei, quod erat supra
Sacruarium, suauissimum exhibent odorem
Thymiana summè odiferum est cor Christi in
Templo Dei viuo, puta, in sanctissima sua Humanitate.
Ex hoc, igne Diuini amoris accenso, odore
funditur fragrantia laudis & gloriæ æterni, sui

*Beda lib. de
Templo
Salom. c. 12*

2. Thymiamata pariter, ad exemplum corda
sunt corda Iustorum & Sanctorum. Quia
vicinia oraculi sunt positi: quia, deserto inferno
vicinibus, de solo Regni cœlestis ingressu omnem
pendunt, & spiritualium orationum, & celestium
riorum odoramenta, per ignem interni amoris, in
sui Conditoris offerunt

3. Verum ignis Altaris Thymiamatis delictorum
ex Altari Holocaulti. Si cupis accendi in amoris
gloriam Dei, primò mortificationis igne arde
sè est.

CONSIDERATIO XXI.

*De Lancea, qua Christi latera
adaperuit.*

1. **U**si sunt lancea crudeles ministri aperierunt
Christi, vt intelligerent, an obisset; & si
superuiveret, vt eo vulnere desinere spiraret, & si
lancea lateri cum magno dolore & rabie, ita vt
am partem corporis videretur lancea pertransire; &
uenit usq; ad cordis ipsius transfixionem, vt ad
quid resederat Sanguinis in corde. Unde de hoc
omnem Sanguinem, etiam modicam illam partem
quæ ad cor confugerat.

*S. Isid. Pell.
dif. nat.*

2. Miles vulnerans dicitur fuisse Longinos,
Sanguinis Christi, quem esset altero oculo privatus

...e est extra, & intra lumine fidei: & Episcopus fuit & Martyr. O Lancea benedicta, Clavis cæli, quæ aperit Cor Christi, cælum quoque nobis aperuisti.

1. Transiit lancea carnem & cor Christi; ossium
 10.16: tamen nullum fregit & perrupit: *Os non comminuetis ex*
 2. Os est symbolum Diuinitatis, quæ in Passione fuit
 in passibilis: significabat insuper Sanctos Martyres, ex-
 emplo Christi animatos, in persecutione absque con-
 fessione perseveraturos. Demum significat ipsas
 Christi virtutes, quæ nunquam in tantis doloribus de-
 bere: non potentia, non charitas in proximum, & sic
 de reliquis.

CONSIDERATIO XXII.

*Quod per vulnus lateris intratur in
 Cor Christi*

1. Ora, per quam intratur in amantissimum Cor JE-
 SU, est latus lanceæ apertum. Nonnulli dicunt,
 vulnus fuisse infictum sinistro lateri, in quo cor residet:
 tamenque vulnere & latus & cor fuisse lauciatum, Vul-
 nus tamen sententia est, fuisse in dextro, idque ipsum
 dicitur sacra sintonia, & communis Crucifixi pictura:
 sicut nihilominus tam profundum hoc in dextro latere
 vulnus, ut ad cor in sinistro latere existens etiam perti-
 gerit: quare doceret, vbi intrare & quiescere debeas.

S. Bona.
Rich.

2. Verum hoc cordis Christi domicilium non petit
 in locum, quàm cor tuum. *Fili prabe mihi cor* Prov. 23.
 nam, ut illud in meo collocem. O felix vnio, iucun-
 dantia, & illud in corde Christi commemoratio!
 Vnde nostrum semper famelicum & inquietum nul-
 lo saturari, in nullo alio, præterquam in corde Chri-
 sti ceu centro suo, conuiescere potest. Ast inter verum-
 que cor, veluti inter locum & locatum proportio ac si-
 militudo intercedat, necessè est.

Cor Christi, ut S. Bernardus asserit, fuit bis sauciatur:
 primo Amore, deinde dolore: primo spiritualiter, deinde
 corporaliter: primo oculis spontæ, deinde ferro S. Bern. to.
 lanceæ. Quamobrem bis replicat vocem, *Vulnerasti*, 2. de Pass.
 2. c. 3. *Vulnerasti cor meum, soror mea sponsa, vulne-
 rasti cor meum. Ac si apertè diceret: quia zelo Amoris*

tui vulnerasti me, lanceâ quoque militis vulneratus
Et vulneratur lanceâ furoris, qui prius vulneratus
lanceâ Amoris.

Simili modo vt cor tuum sit dignum corpore
sti, duplici vulnere hiet, amoris & doloris. Pro
quàm recipias vulnus à ferro, fateare te vulneratus
ris iaculo, vt anima tua dicere valeat: *Vulneratus
sate ego sum.*

De Pass.
Dom. 6. 3.

3. Hæc est ratio, inquit S. Bernardus, ob quam
sati Martyres erant in tormentis quasi insensibiles
enim amplius vivebant, sed erant amore mortis
rentur Martyres, rident; feriuntur, & gaudent
tur, & ecce triumphant. Quare? Quia mortis
tū emortui, nec minas, nec mortem sentire poterat
fœlix mors Amoris, quæ te insensibilem in tormentis
in tyrannis insuperabilem reddit. O bona mortis
quitur idem Bernardus, *vitam conferens: bonam
mortem contemnens.* Ad hanc mortem aliquid
mea, petendo illam à Domino quàm efficacillimum
nimò, vt mortua, te sepeli in nobili illo & sacro
thro cordis Christi. Prius tamen lava te in Sanguine
Aqua, quæ fluunt ex latere, & cum Sancto Spiritu
precare: *Lava me, Domine, ab iniquitate mea. Lavo
cato mea munda me; vt purificatus per te, in Coeli
merear habitare. O quàm bonum! O quàm suavis
habitare in corde Iesu! Bonus thesaurus, bona mercatura
quam fosso agro Corporis Iesu, inueniemus! O quam
liciter quis renunciaret Mausoleis terrenis, vt sepeliatur
in corde Dei!*

CONSIDERATIO XXIII.

Vulnera Christi corporalia superata à spiritualibus.

Apud D.
Henric. de
Thol. M. 3.

1. S. Bernardus loquens in persona Christi ait: *Quid
dicit afflictionem afflicto? Magis me affligunt
vulnera peccati tui, quàm vulnera corporis tui.
Plus me affligunt vulnera spiritualia per peccata
infligta, quàm corporalia à clavis & lanceâ ca-*

D. Hen.
ubi sup.

Quodlibet peccatum mortale quinque vulnera
sibi infligit. Primum est, quod est provocatum Di-
vina omnia. Secundum iniuriatum summa Maies-
tas. Tertium, maculatum anima. Quartum destru-
tum totius Regni Gratia & Gloria. Quintum, obliga-
tum aeterna poena. Et propter summum Amorem,
quo Christus ferebatur in Gloriam Patris & salutem
hominum, sentiebat hos in corde affectus, ceu quinque
vulnera acerbissimi doloris.

Quapropter ait Apostolus de peccatoribus, quod
cruentur sicut Filium Dei. Tum quia eandem cru-
entationis causam, quae fuit peccatum, renouant: tum
quia, quia renouant eundem effectum, si non in vulne-
ribus sanguinis, saltem in plagis & vulneribus doloris.

Hebr. 6.

MSU
BIBLI
V

CONSIDERATIO XXIV.

De conditionibus Sanguinis ex vulneribus
Christi manantis.

Ubi Joannes fluvium, qui irrigabat & fecun-
dabat Civitatem Dei. Ostendit mihi fluvium aque
viva, quae habebat tres conditiones: primo, erat aqua
purissima & purissima, ceu crystallus. Splendidum tan-
quam crystallum. Secundo, exibat e sede Dei & Agni.
Tertio, ab utraque parte flu-
entem videbatur lignum vitae. Et ex utraque parte fluminis
erat lignum vitae. Per hunc fluvium alii intelligunt Spiritum
sanctum, qui a Patre Filioque procedit: alii
gratiam Spiritus sancti: alii Gloriam. Nos,
alios sensibus mysticis omissis, per aquas huius flu-
minis intelligamus Sanguinem e vulneribus Christi
manentem, & universam Civitatem Dei fecundantem.
Ab hoc enim Sanguine originem ducit, quidquid est in
Civitate pulchrum, vernans. In illo reperiuntur
tres conditiones: primo namque, est puris-
simum, quia & est compositus ex sanguine puris-
simo Virginis, & est unitus personae Verbi, quae est
ipsa

Apo. 22.

ipsa per essentiam puritas. Ipsa denique
Christi nec volentis, nec valentis contrahere
quid nisi huius Sanguinis puritatem docet
hic Sanguis non est puri hominis, sed hominis
& Agni) Tertio, circumdatur ligno vi
Sanguinis est Gloria & Vita aeterna.

2. Considera, vbi tam sit vera huius vita
Beati (subdit idem Ioannes) qui lauant stolas
guine Agni. Beati, qui mundant & purifi-
suas in Sanguine Agni. Quod fit consideratio
ctus plenâ, nec non vulnerum & Sanguinis
ditatione. *Vi sit potestas eorum in Ligno vite*
virtute illius Sanguinis frueatur honore beate
vite. *Et per portas, quæ sunt ipsa vulnera*
Ciuitatem beatæ Patriæ.

3. Apparuit in visione cuidam adoleſcenti
ciuitas supra montem posita, sed vallata
magno flumine. Hinc alliciebat amœnitatem
absterrebat fluius pertranſeundus. Dum
cit dubias, ecce videt quosdam homines in
mine vestimenta lauantes, quos quidam
habitu dissimilis adiuuabat. Rogauit quomodo
uè agerent; ad quem ille dissimilis: Ciuitas
est: hi lauant stolas suas in Sanguine Agni; vi
per pœnitentiam mundi effecti digni sunt, qui
tem sanctam admittantur: Ego sum Iesus
cuius auxilio nemo saluari potest: si uis ad
peruenire, hac est uita. His dictis euasit
lesceas verò Monasterium adit, factusque
agnouit, præſentes Religiosos eos esse, quos
um in visione videtat lauantes stolas suas
Agni mediâ mortificatione & pœnitentiâ.

CONSIDERATIO XXV

Vnguentum pro Vulneribus Christi

Vulnera Christi ungerere debemus mentis
manu, significatis per tres Marias (scilicet
ardum) quæ post Christi mortem emerunt
uenientes ungerent Iesum. Unguenta mentis

S. Bern. de
Resurr. serm.
1. Mar. 16.

Hugo ibid.

professionem Hugonis) sunt *Contritio, Compassio, Deuotio, Lingua: Oratio, Confessio, Pradicatio; Manus: scilicet opera Misericordiae.*

Trium alia vnguenta docuit Christus vnam ex dilectis sponis, quibus sua inungeret vulnera: Suauitatem Divinae institutionis: Dulcedinem cordis Virginis, Deuotionem loquentissimae charitatis: quia in sanctissimis vultibus gaudemus tota Paradisi dulcedine, in gaudio Divinitatis, in suauitate Humanitatis Christi, & in dulcedine cordis Virginalis Mariae.

Considera igitur in Vulneribus Christi Solem Divinitatis, quomodo illuminet: ignem ardentem Charitatis Christi, quomodo inflammet: Sanguinem purissimum & dulcissimum Virginis, quam sufficientem subministrat materiam ut sit nostrae redemptionis pretium;

CONSIDERATIO XXVI.

Cur Christus elegerit mortem Crucis.

Legit Christus D. N. mortem Crucis ignominiosissimam, & dolorum feracissimam, non solum quia iustitiae & Misericordiae congruebat, sic enim satisfecit Deo *de rigore iustitiae* media iustitia Christi, non tantum maxima charitate & misericordia donati: sed etiam exemplo Christi disceremus non formidare mortem pro causa Dei; & ut per quinque vulnera, veluti per totidem portas ingressum in cor amoriferum nobis patefaceret.

S. Thom. 3. p. 2. q. 46. a. 1.

Tormentum Crucis pœnositissimum erat, & in sollicitudinis & mancipia exercebatur, immunes ab eo erant homines liberi. Morienti in cruce acclamabatur: *Non vivere est tibi mori, vulnus suum premere, inter supplicia tabescere, perire membratim, per stillicidia quasi animam emittere potius, quam semel exhalare.* Hanc eandem moriendi rationem spectabat Paulus, cum dicebat: *Enim obediens usque ad mortem, mortem autem non timeo.*

Sen. ep. 102

Hanc Crucem & crucifixionem, si non corporalem, sed spiritualem inuitantur serui Christi; ut dicant cum apostolo: *Christo confixus sum Cruci; ut conderem meum in Christo in eadem Cruce intellectum voluntatem.*

MS. III
129
Hugo ibid.

tem, potentias, sensus. Quod si armoris, et
tem cum re amata, amor Christi vnter an
cum Christo in eadem Cruce.

Casar. lib. 8 Refert Cæsius, Christum Crucifixum
c. 18. decem eiusdem Religionis similiter crucifixum
Religioso apparuisse, dixisseque: *His suis exor-
gatione mecum crucifixi sunt, meæ Passionis
conformantes:* Addit ibidem Cæsius, hanc
nem fieri per humilitatem, patientiam, et
clauo humilitatis affigi pedes, manum sinistram
patientiam, dexteram clauo obedientiam: *Manus
clauo isti insiguntur, esse spem cæli, & timorem*

CONSIDERATIO XXVII

De modo Crucifixionis Christi

Hieron. 1. **N**onnulli sanctorum Patrum existimant
August. in **N**D N. fuisse affixum Cruci in terra
Psal. 21. verò, quorum princeps S. Bonaventura, a
Meditat. mibum nostrum in aëre crucifixum, cum
Vita Chri- esset. Modum huius crucifixionis præfatus
stic, 28. scribit his verbis: *Hinc modum Crucis diligenter
Ponuntur duæ scalæ, una reuersum ad brachium
altera ad sinistrum brachium, super quas man-
dant cum clavis & martellis. Ponitur etiam
parte anteriori attingens vsque ad locum, ubi
pedes affigi, & cogitur testis per illam ascendere
superiorem partem illius scalæ præuenit, ad Cruce
verit, & manus in excelsum extendens, in
Crucifixoribus. Aspice in cælum Patri dilectis-
sum, Pater mi, vsque ad Crucem me humiliari
amore & salute generis humani. Placet, accipere
me tibi offero, quos dedisti mihi. Qui autem
est, accipit manum eius dexteram, & eam
affigit: similiter & alius accipit manum sinistram
hendendo quantum potest, crucifigit. Descendit
scalæ remouentur omnes scalæ, & alius per pedes
potest, trahit corpus, & corpore sic extenso, eum
clauo durissimo.*

2. Considera circumstantias mysterii Crucis
Primo crucifixus est totus nudus, partem

confusionem & erubescenciam, & ut sua nuditate
 tegetet: partim ut nobis exemplar summæ pau-
 peris exhiberet. *Qualis in Paradiso, ait Ambrosius, lib. 10 in*
 primus habitauerat, talis ad Paradisum homo se- *Luc.*
 cundus intravit. Secundò, reposita est ei corona spinea,
 dum vestis inconsutilis detraheretur, excide-
 rit. *Haec corona sanctissima Mater D. Brigittæ reue-* *lib. 1. c. 10.*
lans vehementer Caput Filii mei pupugit, ut ex San-
guine viderentur oculi eius, obstruerentur aures, &
decurrere Sanguine decerneretur. Tertio, di-
scussus in Cruce, velut in equuleo. Manus & pedes
modum cum fune traherent ad loca clavorum, ita
nerui & vena extendebantur, & rumpebantur.
Quarto, ut maiorem ei inferrent dolorem, infixerunt
clavos per eas manuum pedumque partes, quæ nei vo-
lunt. Ea ex parte perforabant manus & pedes,
quæ secundus erat. Quintò, pedes Crucis affixi sunt duo-
bus, ut præfata Sanctæ relatum fuit: deinde dex- *loc. cit.*
tram ad crucifixum, & super hunc sinistram duobus
clavis. Quamvis alii legant, & insuper sinistram duobus *Lansberg,*
clavis suo clavo cui ibet pedi attributo. Sextò, ictus *de Pass.*
plurimum, secundum aliquos, fuisse sexaginta qua-
tuor, quorum plurimi ex rabie & furore in ipsas manus
& pedes, immoderate decidebant. Septimò, considera cum
sanctis Sanctis, quod ad firmandos per refractionem
conuersâ Cruce Christum pronum in terram
conuersi coniecerint, & tanto Crucis onere presserint.
Quamvis blasphemias, sitim, sel, trium horarum te-
mentum, frigus, quod patiebatur ob defectum non vesti-
mentorum, quibus spoliatus erat; sed etiam carnis &
pedis, nec vel dilacerata, vel abstracta erat a plurimis
partibus.
Ad hoc, qualiter crucifixus sit tuus Dominus: Flu-
entibusque sacratissimi Sanguinis riuuli ex vulneribus
capitis, pedum, capitis, & totius corporis, quæ a cla-
uibus, flagellisque, sicut & ab illa violenta vestium
detractione aperta fuerant. Et quamvis totus à vertice
ad plantam pedis vsque sit laeuis ac plenus doloribus
grauissimis, non tamen quaeritur. Possis manibus & pedi-
bus quaeritur: de spinis suum caput pungentibus non
quaeritur. Et quod stupori merito esse potest, immemor
 ii 2. tacti

V
 S
 I
 I
 E
 R
 E
 I
 I
 V

tanti sui doloris, memor tuæ calamitatis, pro te precatur. Benedictus sit tantus Amor! Te existas, dona ei cor tuum insignitum sancti vulnerum imagine.

CONSIDERATIO XXVIII.

Vulnera Christi liberant à Purgatorio.

1. **Q**uemadmodum virtus vulnerum Christi nita in remittendis culpis; ita quoque est in satisfaciendo pro pœna peccatis debitis mittendis debitis per peccata contractis ipsis in Purgatorio existentibus. Considera, quomodo illæ animæ ignis illius flammis, ceu catenis ligatæ ab iisdem non nisi per potentes Saluatoris at vulneratas, liberari possint.

2. Summa earum deuotio, quæ feruntur vulnera, meretur, vt quanto cyûs ab illis Purgatoris eripiantur, Quando Saluator post mortem ad Inferos, non liberauit, iuxta S. Thomam quotquot ibidem existebant, animas; sed eas quæ, cum adhuc viuebant, ardentiorẽ habuissent spiritum erga sacra eius vulnera & membra.

3. Sancta Gertrudis pro animabus Purgatoris solebat quinque *Pater noster*, & totidem *Ave* vulnera Christi, summo amoris affectu eodem in salutem illarum animarum. Quædam hoc deuotionis exercitium pro aliqua pia uirgeret, osculatura vulnus lateris, conspexit eam sanguinem & aquam cum certo quodam vaporum pariter intellexit liberationem illius animæ. Ratio pius prodest, & maius confert emolumentum sacrificio Missæ, quando iam eleuatur Hostia, veluti legitur de Beato Joanne de Alueris, quædam eleuaret Hostiam, simul Deum exorabat morem sanctissimorum Christi vulnerum mercedem animabus Purgatorii exhibere dignaretur, vice vidit è Purgatorii pœnis exeuntem multitudinem carerum, *vt multitudinem sententiarum quæ & ardente fornace prodeuntium.*

Ex Chron.
Min.

CONSIDERATIO XXIX.

De Corona sanctissimorum Vulnerum Christi.

VIII. Quia nec hec corona in se quinque decades, quarum quilibet diuisa est in quinque Pater noster, & quinque Ave Maria. In Pater noster considerabis dolores Beatæ Virginis. Ad hæc quilibet vulnere noua gratia, nouumque beneficium; in vulnere pedis sinistri remissio peccatorum, in vulnere dextri acquisitio virtutum, maximè fortitudinis acutus tentationes: in vulnere manus sinistra liberatione ab Inferno; in dextrâ adeptio Gloriz; in vulnere purus amor Jesu & Mariæ. Et in fine cuiusdecidatis dices:

Sancta Mater. istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo valide. Amen.

Denique ad quinque vitima signacula recitabuntur quæcuncta Pater noster: tria in honorem trium clauorum, & duo in honorem lanceæ & Crucis.

CONSIDERATIO XXX.

Saluatio sanctissimorum Vulnerum Christi.

Salutifera Vulnera dulcissimi mei Iesu Christi, saluate, saluate in omnipotentia Patris, qui vos in sapientia Filii, qui in vobis sustinuit. in benedictione Spiritus sancti, qui in vobis nostra redemptionis operis suscepit. His verbis deuota quædam à Deo aspirata salutatio vulnera sanctissima Saluatoris.

S. Mechtild
in eius vita.

Saluate monumenta charitatis, testimonia Obedientie, signa Iussionis paternæ, & pretia Redemptionis vite. Saluate fortitudo Martyrum, patientia Confessorum, gaudium Apostolorum, gloria Sanctorum omnium. Saluate, Saluate. Sanctificate animas nostras in potentia Patris, in sapientia Filii, in bonitate Spiritus sancti. Saluate nos ab æterna damnatione, & sanctificate nos in vestra dilectione cum abundantia vestrarum gratiarum

LIBRARIUS
P. P. P.

giarum in hac vita, & cum plenitudine gloria
Amen.

De modo dicendi Coronam sanctissimorum vulnerum per actus internos.

CORONA vulnerum etiam dici potest mentis
variis actibus intellectus & voluntatis. In
vulnere elicies tres actus intellectus, scilicet
amorem, dolorem, & valorem illius vulneris
actus voluntatis agendo gratias, de quibus
Corona vocali.

In quinque signaculis elicientur pariter alii
actus iuxta modum sequentem.

1. In signaculis primæ decadis vulneris pedis
elicies quinque actus confusionis tui ipsius. Primo
agnosces te eum, qui es, nihil, infirmum, peccatorem
cuncto, talem te aestimabis. Tertio, desiderabis
quoque de te opinionem alii habeant. Quarto
des te coram omnibus creaturis, considerabis
liber, quod à Deo habet; in te verò id, quod à
Quinto, cum omni patientia supportabis quæ
adversitatem, dicendo cum bono latrone: *Non
iuste, nam digna factis recipimus, imò inferimus*
ut qui Infernum meruimus.

2. In signaculis secundæ decadis pedis
quinque actus imitationis Christi elicies. Primo
imitaberis in zelo propriæ perfectionis. Secundo
zelo salutis & perfectionis proximi. Tertio in
fide Dei. Quarto, viues cum Christo in
Christo confixus sum Cruci. Quinto, desiderabis
pro Christo: *Amore amoris tui moriar, qui amoris
tui mei dignatus es mori.*

3. In signaculis tertiæ decadis vulneris manus
elicies hos quinque actus amoris Dei. Primo
bis in animo. Secundo, letaberis. Tertio, elicies
omnem honorem extrinsecum creaturæ tuæ.
conformabis te sanctissimæ ipsius voluntati.
desiderabis ipsum videre, eoque frui, sic et alia

In signaculis quattuordecim vulneris manus sinistre respiciet quinque actus amoris proximi. Primo considerabis eum, ut Filium Dei, ut Fratrem Christi, pretiosum sanguine redemptum, ut templum Spiritus sancti, secundo, desiderabis ei omne bonum. Tertio, propones ei beneficium verbo & opere, considerabis hunc Christi verbum: *Quod uni ex minimis fecistis, mihi fecistis.* Quarto procurabis salutem animae eius. Quinto, offeres pro ipso vitam tuam.

In signaculis ultimae decadis vulneris lateris Christi respiciet quinque actus desiderii vitae alterius. Primo, contempnus vitae praesentis, ut vilis & momentanea. Secundo, aspirationis vitae futurae, ut infinitae & aeternae. Tertio, eam à Domino petes. Quarto, offeres in precem quinque vulnera. Quinto, diriges omnes cogitationes, verba & opera ad maiorem Dei gloriam & ad vitam aeternam.

Propositum, quod ex hac meditatione excerpatur, est perfecta observatio illarum trium vocum, *Inspice, Aspice, & Sustine.* Inspicies cogitatione vulnera Christi & affectu eadem inhabitabis. Assinebis eorum amore omnibus huius vitae consolationibus. Et sustinebis licet mortificationes quascunque tibi contrarias in Sanguine Christi, & Gratia Mariae.

LAUS DEO.

